Kielce, 23.05.2022 r.

Dr hab. Waldemar Celary, prof. UJK
Zakład Biologii Środowiska
Instytut Biologii
Wydział Nauk Ścisłych i Przyrodniczych
Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach
ul. Uniwersytecka 7, 25-406 Kielce

Ocena osiągnięcia naukowego, dorobku naukowego oraz działalności dydaktycznej, popularyzatorskiej i organizacyjnej Pani dr Weroniki Banaszak-Cibickiej, w związku z postępowaniem o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki biologiczne prowadzonym na Wydziale Biologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

Podstawa opracowania

Formalną podstawą przygotowania niniejszej oceny jest pismo (WB-155-2021/2022) z dnia 22 marca 2022 roku od Pani Dziekan Wydziału Biologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, prof. UAM dr hab. Beaty Messyasz, informujące o powołaniu mnie na recenzenta komisji habilitacyjnej w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Weronice Banaszak-Cibickiej.

Oceny dokonałem analizując dostarczoną mi dokumentację w wersji:

a) papierowej

- Autoreferatu w języku polskim
- Kopii publikacji składających się na osiągnięcie naukowe będące podstawą do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego
- Wykazu osiągnięć naukowych

b) elektronicznej

- Danych wnioskodawcy w języku polskim (zał. 1) i angielskim (zał. 8)
- Odpisu dyplomu stwierdzającego posiadanie stopnia doktora języku polskim (zał. 2) i angielskim (zał. 9)
- Autoreferatu w języku polskim (zał. 3) i angielskim (zał. 10)

- Wykazu osiągnięć naukowych w języku polskim (zał. 4) i angielskim (zał. 11)
- Kopii publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe (zał. 5)
- Oświadczeń współautorów (zał. 6)
- Kopii pozostałych publikacji znajdujących się w bazie Journal Citation Report (JCR) lub Scopus (zał. 7)

Sylwetka naukowa dr Weroniki Banaszak-Cibickiej

Habilitantka jest absolwentką Wydziału Biologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, gdzie w 2005 roku uzyskała tytuł magistra biologii broniąc pracy zatytułowanej „Pszczoła porobnica murarka *Anthophora plagiata* (Illiger, 1806) (Hymenoptera: Apoidea) w Polsce ze szczególnym uwzględnieniem Niziny Wielkopolsko-Kujawskiej". Cztery lata później (2009 r.) na tymże Wydziale otrzymała stopień doktora nauk biologicznych broniąc dysertacji pt. „Specyfika fauny pszczół (Hymenoptera: Apoidea: Apiformes) miasta na przykładzie Poznania", którą wykonała pod kierunkiem prof. dra hab. Zdzisława Wilkańca. Po uzyskaniu stopnia dra Pani Weronika Banaszak-Cibicka podjęła pracę naukową. W latach 2009-2010 była zatrudniona na stanowisku asystenta w Zakładzie Hodowli Owadów Użytkowych Instytutu Zoologii na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu, a od 2010 r. do chwili obecnej pracuje na stanowisku adiunkta w Pracowni Pszczelnictwa w Katedrze Zoologii (dawniej Zakład Hodowli Owadów Użytkowych Instytutu Zoologii) tegoż Uniwersytetu. W 2020 r. Habilitantka wykazując się bardzo dobrą znajomością języka angielskiego uzyskała wysoko ceniony certyfikat językowy Certificate in Advanced English (CAE).

Ocena osiągnięcia naukowego

Jako osiągnięcie naukowe Habilitantka przedstawiła cykl pięciu powiązanych ze sobą tematycznie prac oryginalnych, które zatytułowała „Wieloaspektowa analiza zmian fauny pszczół (Hymenoptera: Apoidea: Apiformes) w środowisku zurbanizowanym". Ukazały się one w latach 2014 (1 praca), 2018 (2), 2020 (1) i 2021 (1). Wśród nich jedna jest monoautorska (2014), pozostałe zaś wieloautorskie. Liczba autorów w tych ostatnich waha się od 2 do 5, jednak zawsze Habilitantka jest pierwszym i jednocześnie korespondencyjnym autorem. Deklarowany przez Nią udział w ich powstaniu zawsze jest bardzo wysoki (wyraźnie wiodący) i zawiera się w przedziale 75-95%, co jest zgodne z oświadczeniami współautorów. Wszystkie prace opublikowano w renomowanych i rozpoznawalnych czasopismach, znajdujących się w bazie Journal Citation Report (JCR) takich jak, Apidologie (2) i Urban Ecosystems (2) oraz

Science of the Total Environment (1). Ich łączny Impact Factor (IF) określony na rok opublikowania wynosi 17,387, a łączna liczba punktów ministerialnych 380. Według Web of Science publikacje tworzące osiągnięcie naukowe cytowane były 84 razy.

Nasilająca się antropopresja dotyka obecnie prawie wszystkich ekosystemów na Ziemi. Rozwój miast powoduje, że obszary podlegające procesom urbanizacyjnym zajmują coraz większą powierzchnię, tym samym coraz więcej gatunków pszczół egzystuje na terenach miejskich. O ile apidofauna zasiedlająca ekosystemy naturalne i półnaturalne, a także tereny rolnicze jest badana od dawna, o tyle jej funkcjonowanie na terenach miejskich jest poznane w stopniu wysoce niezadawalającym. Do tej pory brak jest jednoznacznych wyników ukazujących znaczenie terenów zurbanizowanych dla pszczół. Z jednej strony istnieją publikacje wskazujące negatywny wpływ terenów miejskich na bioróżnorodność Apiformes, zaś z drugiej znajdziemy też takie, które mówią, że odpowiednio przygotowana i utrzymywana zieleń miejska może stwarzać atrakcyjne warunki do życia wielu gatunkom pszczół. Habilitanka postanowiła zbadać jaki jest faktyczny wpływ zielonych terenów miejskich na apidofaunę oraz czy możliwa jest ich ochrona w tym środowisku. Aby tego dokonać, w pracach tworzących osiągnięcie naukowe realizowała szereg szczegółowych celów badawczych dających możliwość wieloaspektowej analizy problemu. W najwcześniejszej pracy (2014) „Are urban areas suitable for thermophilic and xerothermic bees species (Hymenoptera: Apoidea: Apiformes)?" wyjaśniała czy miasto będzie odpowiednim miejscem egzystencji dla gatunków o wysokich wymaganiach termicznych, a więc o południowej proweniencji. Uzyskane przez Habilitantkę wyniki pokazały, że faktycznie poza gatunkami o szerokich zasięgach, w mieście znajdują dogodne warunki bytowania również gatunki związane z murawami kserotermicznymi – tworzące np. element ponto-medyterraneński. W kolejnej pracy (2020) – „Are cities hot spots for bees? Local and regional diversity patternslead to different conclusion" – Habilitantka badała atrakcyjność terenów miejskich dla apidofauny, porównując jej skład gatunkowy i zagnieżdżenie z obszarami podmiejskimi i wiejskimi oraz oceniając jej różnorodność α (wewnątrzsiedliskową czyli w skali jednej biocenozy – tzw. skali lokalnej), β (międzysiedliskową czyli w skali regionalnej) i γ (dotyczącą skali geograficznej). Ponadto przeanalizowała miejską faunę pszczół pod kątem występowania gatunków zagrożonych i rzadkich. Uzyskane przez Ocenianą wyniki pokazały, że w przypadku tych ostatnich, miejska fauna ma taką samą liczbę gatunków jak apidofauna wiejska i prawie 67% gatunków fauny podmiejskiej. Tak więc obszary miejskie mogą być miejscem ochrony gatunków cennych przyrodniczo, stanowiących walory faunistyczne. Natomiast przeprowadzona przez dr Banaszak-Cibicką analiza różnorodności pokazała, że mimo tego iż

różnorodność α miejskiej fauny była podobna do fauny podmiejskiej i wiejskiej, to β i γ jest jednak najmniejsza w miastach. Oceniana wysnuwa tutaj wniosek, że najprawdopodobniej działalność człowieka skutkuje zmniejszaniem się różnorodności siedlisk w miastach, co prowadzi do homogenizacji fauny. Swoimi badaniami Habilitantka pokazała więc, że ograniczenie się tylko do oceny różnorodności α może prowadzić do błędnych wniosków. Ponadto przeprowadzając analizę zagnieżdżenia wykazała, że miejska fauna była zagnieżdżona, będąc podzbiorem fauny podmiejskiej i wiejskiej, co pokazuje istotność roli terenów podmiejskich w kształtowaniu jej różnorodności gatunkowej. Uzyskane przez Habilitantkę wyniki udowodniły, że wzięcie pod uwagę w badaniach dynamiki czasowo-przestrzennej umożliwia pełniejsze zrozumienie procesów powodujących zmienność zgrupowań pszczół na terenach miejskich oraz że zmiany jakościowe w apidofaunie nie są przypadkowe. Pozyskana przez Nią wiedza daje możliwość podejmowania odpowiednich działań ochronnych dla tak ważnej grupy owadów jakimi są pszczoły. W pracy zatytułowanej „Species and functional diversity – a better understanding of the impact of urbanization on bee communities" (2021 r.), Habilitantka z kolei rozpatruje różnice w strukturze zgrupowań pszczół żyjących na terenach miejskich oraz podmiejskich i wiejskich, skupiając się na cechach funkcjonalnych tychże zgrupowań. W swoich analizach uwzględniła nie stosowane do tej pory w badaniach miejskiej apidofauny takie składowe zróżnicowania funkcjonalnego jak bogactwo, rozproszenie i równomierność oraz rozbieżność i redundacja funkcjonalna. Uzyskane wyniki pokazują podobieństwo bogactwa i równomierności funkcjonalnej miejskiej apidofauny do zasiedlającej tereny podmiejskie oraz jej mniejsze rozproszenie przy jednocześnie większej rozbieżności i redundacji funkcjonalnej. Habilitantka wnioskuje, że takie cechy są wynikiem deficytu pewnych rekwizytów środowiskowych na przekształconych terenach miejskich. Pokazuje, że zgrupowanie pszczół miejskich zdominowane jest przez gatunki wyspecjalizowane, odpowiednio zaadaptowane do przekształconego środowiska. Ponadto Oceniana wskazuje na specyficzne cechy tego zgrupowania jak mniejszy udział gatunków samotnych i oligolektycznych oraz gniazdujących w gruncie i kleptopasożytniczych, a także o krótszym okresie pojawu imagines – w porównaniu ze zgrupowaniem występującym na terenach podmiejskich. Stwierdza, że zgrupowanie pszczół miejskich zdominowane jest przez pospolite o szerokim rozsiedleniu, polilektyczne gatunki społeczne o długich okresach pojawu. Jednocześnie potwierdza wcześniejsze ustalenia zawarte w pracy z 2014 r., że tereny miejskie mogą być atrakcyjnym środowiskiem bytowania gatunków sucho- i ciepłolubnych. Treści zawarte w pracy mają także znaczenie aplikacyjne, gdyż ich wykorzystanie może skutecznie wspierać działania podejmowane w celu ochrony bioróżnorodności pszczół zasiedlających

tereny miejskie. W pracy zatytułowanej „City parks vs. Natural areas – is it possible to preserve a natural level of bee richness and abudance in a city park?" (2018 r.) Habilitantka postanowiła sprawdzić czy warunki egzystencji stwarzane pszczołom przez duże i różnorodne parki miejskie są podobne do panujących na obszarach bardziej naturalnych. Kontrolą był Wielkopolski Park Narodowy. Uzyskane przez Nią wyniki pokazały, że zarówno liczebność jak i różnorodność gatunkowa pszczół bytujących w miejskich parkach była porównywalna z chronionymi obszarami (WPN), natomiast liczebność gatunków rzadkich była znacznie mniejsza, a ich stopień różnorodności gatunkowej zależał od wielkości i zróżnicowania parku. Analizując zgrupowania pod kątem cech funkcjonalnych pszczół Habilitantka wykazała, że w parkach miejskich pszczoły społeczne miały większą różnorodność gatunkową, a kleptopasożytnicze mniejszą niż w WPN. Wysuwa Ona wniosek, że pszczoły społeczne mając dużą plastyczność ekologiczną są mniej wrażliwe na zmiany środowiska. Natomiast wg Ocenianej słaba reprezentacja (lub jej brak) kleptopasożytów najprawdopodobniej spowodowana jest małą trwałością populacji gospodarza bądź niestabilnością jej liczebności. Habilitantka stwierdza również mniejszą liczebność i różnorodność gatunkową dużych gatunków pszczół (powyżej 1,5 cm długości) oraz tzw. późnowiosennych (pojawiających się na przełomie maja i czerwca). Ten stan rzeczy tłumaczy w przypadku pierwszej grupy wyższym ryzykiem wymarcia, natomiast drugiej częstym koszeniem trawników. Uważam, że takie wnioskowanie jest w pełni uzasadnione. Ponadto stwierdza powtórnie to co ustaliła już w pracy z 2014 roku, że miejskich parkach (zwłaszcza w silnie zróżnicowanych) panują dogodne warunki bytowania dla gatunków ciepłolubnych, wykazując ich większą różnorodność i liczebność niż w WPN. W niniejszej pracy Habilitantka udowadnia, że duże oraz stare i różnorodne parki miejskie mogą być miejscem ochrony bioróżnorodności pszczół. Ostatnia praca tworząca osiągnięcie naukowe zatytułowana „Body size and wing asymmetry in bees along an urbanization gradient" (2018) zawiera wyniki badań testujących czy urbanizacja wpływa negatywnie na morfologię pszczół. Gatunkiem modelowym była porobnica *Anthophora plumipes* – duża polilektyczna pszczoła wczesnowiosenna. Osobniki tego gatunku odławiane były w siedliskach miejskich oraz podmiejskich i wiejskich, a następnie analizowane pod kątem wielkości ciała i stopnia asymetrii skrzydeł. Założeniami dającymi podstawę do badań był wiedza, że zarówno wielkość osobników w obrębie gatunku jak i asymetria skrzydeł może być determinowana obfitością bazy pokarmowej oraz zanieczyszczeniem środowiska. Mniejsze rozmiary ciała oraz znaczna asymetria skrzydeł powoduje niewątpliwie swoisty handicap, skutkujący mniejszym sukcesem reprodukcyjnym osobnika. Uzyskane przez Habilitantkę podczas badań wyniki nie wykazały różnic wielkości ciała między porobnicami

żyjącymi na terenach miejskich oraz podmiejskich i wiejskich. Natomiast asymetria skrzydeł u pszczół miejskich była mniejsza od asymetrii występującej u pszczół wiejskich. Habilitantka wykazuje tutaj jasno, że tereny miejskie mogą w wielu przypadkach konkurować z obszarami wiejskimi pod względem warunków bytowania pszczół.

Podsumowując stwierdzam, że dr Weronika Banaszak-Cibicka z swoim osiągnięciu naukowym zrealizowała założone cele, uzyskując wiele bardzo istotnych informacji i wyjaśniła kilka ważnych aspektów dotyczących oddziaływania terenów miejskich na faunę pszczół. Jej osiągnięcie naukowe w znacznym stopniu uzupełniło stan wiedzy na ten temat i ma znaczenie praktyczne. Osiągniecie naukowe Habilitantki oceniam bardzo dobrze.

Ocena dorobku naukowego

Tematyka dorobku naukowego dr Weroniki Banaszak-Cibickiej związana jest (poza bardzo nielicznymi wyjątkami) ściśle z pszczołami dziko żyjącymi – ich bioróżnorodnością, ekologią, fenologią i ochroną. Poza pracami składającymi się na osiągnięcie naukowe, Habilitantka może wykazać się pokaźnym zbiorem także innych publikacji. Najważniejszą pozycję stanowią w nim oczywiście te, które ukazały się w czasopismach z tzw. listy filadelfijskiej. Ostatnia, nie uwzględniona jeszcze w przesłanej mi dokumentacji, pojawiła się pod koniec pierwszego kwartału bieżącego roku. Tak więc łącznie jest ich obecnie 14 (nie licząc 5 tworzących osiągnięcie naukowe). Wszystkie ukazały się po uzyskaniu przez Habilitantkę stopnia doktora i zostały opublikowane w czasopismach takich jak: Acta Oecologica, Apidologie, Basic & Applied Ecology, Environmental Science and Pollution Research, European Journal of Entomology, Ecological Entomology, Ecological Indicators, Journal of Environmental Management, Journal of Insect Conservation, Turkish Journal of Zoology, Urban Forestry & Urban Greening. Czasopisma te z dwoma wyjątkami w chwili ukazywania się poszczególnych prac miały wartość Impact Factor powyżej 1 – od 1.22 do 6,789 (ten ostatni jest wartością podaną za rok 2020-2021 i dotyczy najświeższej publikacji). Łącznie IF (podany na rok wydania) tych prac wynosi 35,915, co moim zdaniem jest znakomitym wynikiem. Publikacje te są wprawdzie wieloautorskie, w których zespoły liczyły od 2 do 8 osób, ale Habilitantka w trzech była pierwszym, a w siedmiu drugim autorem. Publikacje te według bazy Web of Science cytowane były łącznie 281 razy.

Pozostały naukowy dorobek publikacyjny to artykuły w czasopismach nie posiadających IF oraz rozdziały w monografiach. Część z nich figuruje na tzw. liście ministerialnej „B", a część znajduje się poza nią. Habilitantka jest autorką lub współautorką ośmiu takich publikacji, z których trzy ukazały się po doktoracie w Polskim Piśmie

Entomologicznym – znajdującym się na liście ministerialnej. Jest także autorką lub współautorką (zawsze pierwszą) siedmiu rozdziałów w monografiach z czego trzy napisała przed uzyskaniem stopnia doktora. Dwa rozdziały napisane po otrzymaniu stopnia doktora (w języku angielskim) znalazły się w monografiach notowanych na liście ministerialnej. Ponadto dr Weronika Banaszak-Cibicka jest autorką lub współautorką 12 streszczeń w materiałach pokonferencyjnych, z których 11 zostało napisanych po doktoracie.

Poza aktywnością publikacyjną Habilitantka czynnie uczestniczyła także w 16 konferencjach, z których 10 miało miejsce po uzyskaniu stopnia doktora. Wykonała również 41 recenzji artykułów naukowych w tym 35 dla czasopism indeksowanych w JCR oraz recenzję projektu międzynarodowego. Dr Weronika Banaszak-Cibicka jest też członkiem dwóch towarzystw naukowych – Polskiego Towarzystwa Entomologicznego i Pszczelniczego Towarzystwa Naukowego. Po uzyskaniu stopnia doktora Habilitantka uczestniczyła w realizacji 4 projektów badawczych różnej kategorii: Międzyuczelnianym – finansowanym przez Miasto Poznań, Preludium – finansowanym przez Narodowe Centrum Nauki, Unijnym oraz Wydziałowym grancie dla młodych naukowców, którego była kierownikiem. Obecnie jako wykonawca uczestniczy w realizacji jednego z grantów norweskich. W tym okresie swojej kariery zawodowej Pani doktor przeszła także trzy krótkie szkolenia, z których dwa odbyły się za granicą (w Wielkiej Brytanii i na Węgrzech). Prowadząc badania Habilitantka współpracuje (lub współpracowała) z różnymi ośrodkami naukowymi w kraju i za granicą. Do pierwszych należą przede wszystkim Instytut Biologii Środowiskowej Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy i Pracownia Pszczelnictwa SGGW w Warszawie oraz Instytut Ochrony Przyrody PAN w Krakowie i Instytut Biologii Ssaków PAN w Białowieży, natomiast do drugich uniwersytety wchodzące w skład konsorcjum instytucji naukowych realizujących 7 Program Ramowy Unii Europejskiej oraz Uniwersytety w Oregonie i Hong Kongu. Habilitantka w świecie naukowym postrzegana jest jako wysokiej klasy specjalista w swojej dziedzinie, co powoduje, że zapraszana jest do wygłaszania referatów zarówno w kraju jak i za granicą (np. na Uniwersytecie w Getyndze czy Uniwersytecie Marcina Lutra w Halle i Wittenberdze).

Podsumowując, dorobek naukowy dr Weroniki Banaszak-Cibickiej jest bardzo bogaty i nie może budzić żadnych zastrzeżeń. Osobiście oceniam go bardzo wysoko.

Ocena działalności dydaktycznej oraz popularyzacyjnej i organizacyjnej

Działalność dydaktyczna Habilitantki w całości zawiera się w okresie po uzyskaniu stopnia doktora. Obejmuje ona głównie prowadzenie zajęć dla studentów i opiekę nad realizacją

prac dyplomowych. Zajęcia dla studentów, które prowadziła realizowane były na trzech kierunkach – Biologia stosowana oraz Zootechnika i Weterynaria. Łącznie stanowiło to 9 przedmiotów o bardzo różnej tematyce (od Zoologii przez Zoogeografię po Parazytologię z inwazjologią). Poza kształceniem studentów swojej Uczelni, Pani doktor prowadziła także zajęcia w języku angielskim w ramach programu Erasmus+ (Entomologia). W swoim dorobku Habilitantka ma także promotorstwo 5 prac magisterskich, a ostatnio pełni również funkcję promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim.

Działalność Habilitantki związana z popularyzacją nauki ma bardzo różne formy. Są to nie tylko artykuły w czasopismach popularno-naukowych, ale także szkolenia oraz przygotowywanie materiałów edukacyjnych dla urzędników i broszur dla rolników na temat roli zbiorników wodnych w krajobrazie rolniczym. Jest to również tworzenie projektów edukacyjnych i ścieżki edukacyjnej, czy też ocena zasobów apidofauny i jej inwentaryzacja. Jeżeli chodzi o artykuły w to Habilitantka ma ich 8 na swoim koncie z czego 4 ukazały się przed Jej doktoratem. Wszystkie (z jednym wyjątkiem) związane są z zagadnieniami dotyczącymi hodowli pszczół dziko żyjących oraz ich egzystencji na terenach miejskich.

Działalność organizacyjna dr Weroniki Banaszak-Cibickiej związana jest z Jej miejscem pracy i dotyczy członkostwa w bardzo różnych komisjach i radach oraz kolegiach i komitetach. Działalność ta odnosi się do okresu pracy po doktoracie. Opierając się na danych zawartych w autoreferacie, stwierdziłem, że Habilitantka była wcześniej, podobnie jak i w chwili obecnej członkiem 5 różnych gremiów. Brała też wielokrotnie udział w pracach komisji Konkursowych na Obsadę Stanowisk. Ponadto w 2016 roku była członkiem komitetu organizacyjnego XII Konferencji Dydaktycznej Katedr, Zakładów Pszczelnictwa i Pracowni Hodowli oraz Chorób Owadów Użytkowych.

Podsumowując można stwierdzić, że dr Weronika Banaszak-Cibicka wykazuje dużą aktywność zarówno na polu dydaktyki jak i w działalności popularyzatorskiej czy organizacyjnej. Jej dorobek w tej materii jest bogaty i bardzo solidny. Oceniam go jako bardzo dobry i nie budzący zastrzeżeń.

Na koniec chciałem jeszcze wspomnieć, że doceniając pracę i poziom naukowy Habilitantki dwukrotnie wyróżniono jej pracę doktorską przez Radę Wydziału Biologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu i w konkursie „Nagroda Miasta Poznania za wyróżniającą pracę doktorską", nie tak dawno (2019 r. i 2020 r.) dr Weronika Banaszak-Cibicka również dwukrotnie została beneficjentką Nagrody Zespołowej II stopnia Rektora Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu.

Konkluzja

Biorąc pod uwagę pozytywną ocenę osiągnięcia naukowego (cykl publikacji) oraz pozostałego dorobku naukowego (walory merytoryczne i formalne), a także szerokie doświadczenie dydaktyczne i badawcze stwierdzam, iż w mojej ocenie Pani dr Weronika Banaszak-Cibicka spełnia ustawowe wymogi stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego (art. 219 ust. 1 ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85. z pzn. zm.) Wnioskuję zatem o dopuszczenie Pani dr Weroniki Banaszak-Cibickiej do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Waldemar Celary